

Integratie

Onlangs bood de bijna voltallige natuurbeweging alle nieuwe Nederlanders die een inburgeringscursus volgen een gratis excursie in eigen regio aan, ter kennismaking met natuur en landschap in Nederland. Dit vanuit de gedachte dat mensen hier niet kunnen aarden als zij geen band aangaan met het land. Wie wil kennismaken met Nederland kan namelijk niet om de Nederlandse natuur en het landschap heen!

Het idee dat natuur een belangrijke bijdrage kan leveren aan maatschappelijke vraagstukken

als volksgezondheid, integratie, sociale cohesie en jeugdbeleid vindt steeds meer gehoor. Waar de overwegend 'witte' natuur- en milieuorganisaties voorheen vooral bezig waren met de vraag hoe de allochtone doelgroep binnen te halen als vrijwilliger, sympathisant of lid, onderzochten zij op een recent symposium juist hun mogelijkheden tot een bijdrage aan het integratieproces.

In Nederland komen de meeste nieuwkomers terecht in een onbekende stedelijke omgeving, tussen beton en stoeptegels en zonder

notie van ons natuur- en cultuurlandschap. En dat terwijl blijkt dat de groene omgeving een belangrijke rol speelt in de sociale integratie van mensen.

Daarnaast is de Nederlandse identiteit en ons culturele erfgoed niet los te zien van de natuurlijke leefomgeving. Ons poldermodel, de Nederlandse fietscultuur, onze wereldberoemde landschapschilders, de egalitaire Hollandse houding, onze nuchterheid en georganiseerdheid, ons rotsvaste geloof in maakbaarheid: al die typisch Nederlandse eigenschappen hangen samen met de fysieke

omgeving waarin ze tot bloei kwamen.

Een begrip van de Nederlandse cultuur is simpelweg niet mogelijk zonder een notie van de Nederlandse natuur. Maar nieuwe Nederlanders brengen natuurlijk ook hun eigen culturele identiteit en kwaliteiten mee. Afkomstig uit doorgaans minder geïndustrialiseerde samenlevingen staan zij relatief vaak dicht bij de natuur. En doordat zij kijken met een frisse blik naar zaken die voor ons vanzelfsprekend zijn, kunnen zij ook een nieuw perspectief op oude fenomenen bieden.

Tot slot appelleert

natuur ook aan universele waarden. Iedereen – jong of oud, natuurliefhebber of stadsmens, autochtoon of allochtoon – is wel eens verast door de sublieme schoonheid van een zonsondergang of door een vlinder die voorbij fladdert en je voor even verliefd maakt op het leven. De natuur biedt ons een gemeenschappelijke grond waarop al die verschillende mensen uit verschillende culturen en met verschillende denkbeelden iets kunnen ervaren wat aan die verschillen voorbij gaat.

Annick de Witt, medewerkster Stichting wAarde